

גיליון מספר 12 יום חמישי, ה' בסיוון תשס"ו, 01.06.2006

דבר המערכת |

לכל יושבי ההר שלום!

כבר מרגישים אותו בקצות האצבעות.
את ל"ג בעומר חגגנו בגדול,
יואב עבר לחצאית,
והנה אנחנו בשבועות (אל תעיזו להחמיץ).
הקיץ,
הוא מגיע ואיתו ישיבות של ימי חמישי בברכה,
ריח של קרם שיזוף,
מוסיקה ופיצוצים כל לילה מהצד השני של הכביש,
הימים יותר ארוכים מהלילות,
בקיצור, ברוך הבא, מקווים רק שלא תגזים עם החום...

750.

בהתחלה זה נשמע נחמד.
גדול, רחב, יהיה המון מקום.
רק אצלנו מקבלים כאלה,
יהיו שגם יוסיפו: "אפילו ממש בזול".
הכול נכון, אבל לי עדיין לא ברור איך משתלטים על זה,
אני נכנע, הקוצים ניצחו אותי.

אני אנצל את ההזדמנות לאחל לרון בהצלחה,
אל תשכח למרוח הרבה קרם שיזוף,
לאסוף הרבה סבלנות,
ובבקשה – בעדינות עם הכלור.

קיץ נעים לכולם,
גיורא.

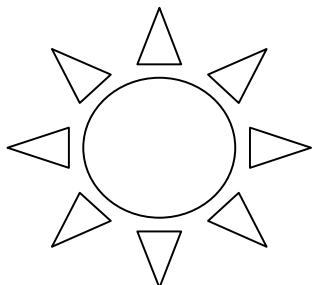
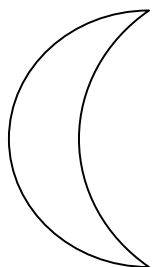
**מזל – טוב!
למרגלית, מזל טוב להולדת
האחיינית החדשה!**

**ברוכים - הבאים!
לשרה, ג'יימס, וסער הקטן,
על כניסתכם לשכונת הקרואנים!**

תוכן עניינים |

המילה הטובה	2
יומן התרבות	3
פינת המושכל	4
זיכרונות מפורים	6
דעה אישית	8
מתכון לחג	9
הפינה של מורן ועמית	10
In & Out	12
סיפור לילדים	13
שיר	14

המילה הטובה |

לאביה אשור וגל עופר המקסימות
שהרימו את הכפפה בשיא הרצינות
עזרו וארגנו את טכס יום הזיכרון
באופן מכובד שהולם את היום
תודה!

כמו בשנים קודמות ועל פי המסורת
גם השנה חגגה מי-עמי למדינה יומולדת
אכלנו לשובע והיה כיף נורא
ולכן נאמר בהזדמנות זו תודה
לצוות המארגן ולכל המנפנפים

אבי ריימונד, דליה וניסו דהן, יהודית רחמים, אלון חסון, יעקב קנטרובסקי, פדרו פלבניק
ולא נשכח גם את ערב יום העצמאות והשירה בציבור, ועל כך תודה לנורית טבנקין ומיכל סבר!

ועוד מילה אחת טובה לצוות המארגן של ל"ג בעומר, לענת ואלעד שושן וכל מי שעזר. תודה!

תודה!

יומן התרבות |

שלום לכולם,

קודם כל המון המון תודה לכל מי שתרתם ועזר בשלל האירועים והחגים שהציפו אותנו במאי. יום הזיכרון ריגש אותנו במיוחד כשקיבלנו פנייה מהנוער (גל ואביה) לעשות את הטקס. הטקס היה מכובד ומרגש ואנחנו מאוד מעריכים את הנכונות והעשייה. המון תודה! תודה גם לצוות יום העצמאות: דליה, ניסו, אבי, מיכל, נורית ויהודית, על העבודה הקשה, ההשקעה וההקפדה על כל פרט ופרט מכל הלב. ל"ג בעומר גם הוא היה מוצלח במיוחד בניצוחם של ענת, אלעד וזיו שהפיקו ערב מהנה, מקורי (וטעים מאוד). תודה לכולם!

שבועות השנה יהיה במתכונת שונה מהרגיל. בשבת אחר הצהריים ניסע כולנו לגד"ש (כל אחד במכוניתו – מי שצריך טרמפ, אנא הודיעו לחנה או לניר), שם נוכל לראות את השדות אותם מטפח המושב, את המיכשור החדיש שנרכש השנה ובכלל – להתחבר קצת לחקלאות לרגל החג. הצוות כבר טורח ועומל על חג מלא הפתעות ואטרקציות וכל שנותר הוא להגיע בזמן וליהנות...

ב-16.6 מתוכנן טיול באיזור יער ריחן בהדרכת טל רז מקציר. נפגש בביתה של טל לקפה ועוגה אחרים נתחיל בסדנת צורפות (הרשמה מראש באספקה או אצל רעות/חנה) ממנה יצא כל אחד עם תכשיט שהוא עשה בעצמו. לאחר הסדנא נצא לטיול מודרך באזור יער ריחן. ההשתתפות בסדנא היא בתשלום סמלי של 20 ₪ וניתן להגיע לטיול גם מבלי להשתתף בסדנא. הטיול מתוכנן ליום שישי כשההגעה המשוערת היא ב-12:30, לפני הגנים. כולם מוזמנים.

מסיבת מתגייסים מתוכננת לסוף אוגוסט, אנו זקוקים לצוות שיפיק את האירוע. נא לפנות לחנה לפרטים.

כמו כן, רעות אמורה ללדת (במזל טוב) ביוני, מכיוון שכך אני (חנה) נשארת לבד במערכה ואשמח מאוד מאוד לכל עזרה שהיא.

חג שבועות שמח!!

ו. תרבות

חודש	ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
יוני					1	2	3 שבת שבועות בגד"ש
	4	5	6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15	16 טיול באזור יער ריחן + סדנת צורפות אצל טל רז	17
	18	19	20	21	22 פתיחת ברכה	23	24

בעקבות התוכנית "ארץ נהדרת" נכנס לשפת היום-יום הביטוי "סלמונלה" ברצינות התהומית של מי שמחקה את רפי גינת עורך "כלבוטק". האמת היא כי מאחורי הבדיחה עומדים חיידקים מסוכנים, העלולים לגרום לאדם למחלות שונות, החל מדלקות מעיים מקומיות וכלה במחלות קשות ומסוכנות כמו: אלח דם, דלקות מעיים חריפות, דלקות פרקים כרוניות, טיפוס ומחלות דמויות טיפוס. מחלות אלו עלולות אף להסתיים במוות, כאשר הנדבקים בהן הינם בעלי מערכת חיסון מוחלשת או כאשר מדובר בתינוקות, ילדים וזקנים.

למעשה קיימים סוגים רבים (מעל ל-2,000) של חיידקי סלמונלה, כאשר כ-50% מהמקרים המאובחנים הם סלמונלה אנטריטידיס וסלמונלה טיפומוריום. סלמונלה נמצאת כמעט בכל מקום והינה עמידה למשך שבועות, חודשים ואף שנים על צמחים, במזון, בזבל ובהפרשות בעלי חיים.

למרות שהקפאה מהירה יכולה להמית חיידקי סלמונלה, קיימים מצבים רבים בהם יכול החיידק להישאר מסוכן גם בטמפרטורת קיפאון ו"להתעורר לחיים" בעת הפשרת המזון. בייחוד, אם לא יבושל כראוי (בישול מעל 65 מעלות צלזיוס ישמיד את רוב החיידקים במזון).

החזקת הסלמונלה בטמפרטורת המקרר לא תשמיד את החיידק אך תמנע את התרבותו.

לאחר מאמץ בינלאומי ארוך שנים, מסתמנת בשנים האחרונות ירידה במקרי הסלמונלה (אך את מקומה תופסים, לצערנו, חיידקים אחרים. מחלת הסלמונלה ממוקמת היום במקום השלישי בסיבות להרעלות מזון, ובארה"ב בלבד מוערך מספר המקרים בשנה בכ-1.4 מיליון עם 500 מתים (בשנה) וכ-2% סיבוכים של דלקות פרקים. המספר האמיתי, הכולל מקרים לא מאובחנים, יכול לעמוד גם על פי 10, פי 20, או אף יותר.

בעלי חיים ואף בני אדם יכולים להיות נשאים של חיידקי הסלמונלה גם כאשר אינם חולים. הנזק העלול להיגרם: זיהום של בעלי חיים בריאים, זיהום במזונות שעברו כבר בישול וכלי אוכל ועבודה (סכינים, לוחות חיתוך וכו') הבאים איתם במגע.

מוצרי בשר ובעיקר בשר עוף, ביצים ומוצרים המכילים ביצים (מיוזג, קרמים, גלידה, קצפות ועוד), תבלינים שלא עברו עיקור בקרינה, פירות ים ועוד סוגי מזון רבים, היו כבר שותפים להרעלות מזון שנגרמו על ידי חיידק הסלמונלה.

לאחר אכילת מזון מזוהם בסלמונלה יכולה המחלה להתממש בשני אופנים:

1. מחלת מעיים – כתוצאה מרעלנים או מדלקת מקומית של דופן המעיים יכולה להתפתח מחלת מעיים הכוללת שלשול מימי עד דמי, כאבי בטן, בחילה ואף הקאות וחום. המחלה נמשכת מספר ימים ומגבילה את עצמה ולעיתים אף יהיו זיהומים ללא כול סימפטום. מצד שני, רמת השלשולים וההקאות יכולה במצבים מסויימים להוביל את הנפגעים (בייחוד תינוקות, ילדים, זקנים ואנשים שמערכת החיסון שלהם מוחלשת) להתייבשות, התמוטטות ואשפוז.
2. מחלה כללית תתפתח, אם יצליחו חיידקי הסלמונלה לחדור את דופן המעיים, ואז יתפתחו אלח דם, דלקת קרום המוח, דלקות פרקים כרוניות ועוד.

הדרך הטובה ביותר להתמודד עם מחלת הסלמונלה מתחילה ברכישה של המזון ממקורות בטוחים ומוכרים, הנמצאים תחת פיקוח: ביצים קונים מחנות המחזיקה אותם בטמפרטורה של לפחות 20 מעלות צלזיוס ולא בדוכן לוטו או בסטה פתוחה בשוק. לא קונים ביצים מלוכלכות, שבורות או סדוקות גם אם הן זולות יותר.

בשר קונים רק אצל קצב, המקבל את הסחורה ממשחטה מאושרת לאחר בדיקת משנה, המחזיק את העופות בקירור ושומר באופן קפדני על ניקיון והיגיינה בעסק.

בבית יש להקפיד על ניקיון והיגיינה של הידיים הנוגעות בבשר העוף והכלים המשמשים לחיתוך וטיפול בעוף (סכינים, לוחות חיתוך, כלי הגשה).

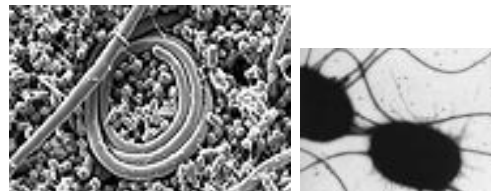
יש לבשל את העוף בישול יסודי, וגם שעושים אותו על האש, עלינו לוודא כי טמפרטורת הבשר הגיעה לפחות ל-65 מעלות למשך יותר מ-5 דקות. מומלץ שלא לאכול ביצים רכות או ביצת "עין" על מנת להימנע מחיידקים העשויים להישאר בחיים בחלקים הרכים של הביצה.

רק אם נשמור על אופן רכישת המזון והכנתו, אז הסלמונלה תישאר כבדיחה.

ועובדי הלול היקרים- המקלחת בסיום יום העבודה חשובה לא פחות מהמקלחת לפני הכניסה ללולים.

בתאבון לכולם

אבי

סלמונלה בתקריב

בעוד אדי האלכוהול מתנדפים, השמחה זורמת בעורקי וליבי אומר שירה. התגלגל לידי הספר "המעגל הפתוח" של אמיר אוריין. פתחתי במבוא ומצאתי שם מילים שהביעו את התחושות שלי לגבי התהליך של הכנת הפורים ושל הפורים עצמו ורציתי לשתף אתכם.

"ערב אחד, אל מול קהל צופים בהצגת תיאטרון שהתקיימה בחדר שעל הגג ברחוב הרב-קוק בתל אביב, אמרתי לאנשים שאני אוהב אותם. זה לא היה משהו שנכתב מראש בטקסט של האירוע, אבל במהלך הערב, התעוררה בי החוויה הרגשית המיידית המסוימת והיא באה לידי ביטוי באמירה הזו. הרי זה, לכאורה, הדבר הטבעי ביותר בעולם, שעשוי להתרחש בין אדם לזולתו. מאוחר יותר באותו ערב נגשה אלי צעירה אחת מהקהל ואמרה: איך אתה יכול לאמר שאתה אוהב אותי, הרי אתה בכלל לא מכיר אותי!"

"אפשר שהצדק איתה. באותה אמירה דיברתי על עצמי. בתגובתה היא דיברה על עצמה. אבל באותו רגע נוצר ביננו דיאלוג, שהוא צורה של קשר. אם הקשר הוא של הסכמה או אף של מחלוקת ואין בו נתק או הרס – סימנו אהבה, ששואפת להרמוניה.

"בתוך עולם שנראה עתה כאילו הוא שרוי בתוהו, הרמוניה איננה הדבר המובן מאליו. ככל שחווית התוהו נתפסת כקיצונית יותר, כך מתגברת המגמה הנגדית לסדר מוחלט. שני המצבים הקיצוניים הללו מאיימים באותה מידה. בהיותם מנותקים זה מזה, הם אינם יכולים ליצור הרמוניה, אלא אם כן יוכלו לקיים ביניהם קשר. בתוך התוהו הזה שואטת התרבות קדימה, רדופה וקצרת נשימה, מבקשת לסכם את הכל במילה אחת, בסיסמה במושג כולל אחד, מבקשת לה נקודת אחיזה, ומאמינה שאם תימצא אותה נקודה, תבוא הגאולה.

"ככל שהדבר עשוי להחשב מופרך, אכן אנו יכולים להעמיד את העולם כולו על מילה אחת, על תנועה, על צליל, ולראות בנקודה זו את מקור האור, המקור לגאולת האדם והעולם. בעבר כבר ניתנו לנקודה הזאת שמות רבים: האלוהים, האהבה, היקום, המשפחה, המדינה, המדע, הדת, האני, האינסוף, האין וכו'. האדם היוצר איננו יכול להסתפק בזאת. בשבילו זוהי רק נקודת המוצא.

"נניח שאנחנו מגדירים את מהותו של הקשר היוצר הרמוניה במילה אחת: אהבה. אהבה נולדת מתוך המשאלה הקדומה לשוב ולהתאחד עם עצמנו ועם העולם. מתוך נקודת מוצא זו, שהיא עדיין בגדר של משאלה שלא הוגשמה, יכולה להתחיל התנועה בחדר התודעה. עשינו זאת, כפי שעשו זאת אבות אבותינו ורבים לפנינו, והגענו למבוי סתום. התנועה החופשית, חסרת הגבולות, הובילה אותנו אל סף התהום של ההכרה, ניתקה אותנו מעצמנו ומהעולם, טלטלה אותנו בין תקווה נכזבת ליאוש מאיים ויצרה תסכול ושעמום. במהירה אנו עלולים לגלות שהתנועה הזאת, השואפת לאינסוף, היא תנועה פרדוקסלית, ואם תמשיך בדרכה זו היא תבטל את עצמה. יש שרואים דווקא בביטול העצמי הזה את משאת נפש האדם, את תמצית האושר המוחלט. האדם היוצר אינו יכול להסתפק בכך. הוא עלול לעבור במחוזות של ביטול עצמי, אבל מטבעו הוא גם נמשך לנוע לעבר יעדים חדשים, להתבונן מתוך בינה, להגדיר רעיון מרכזי, לדעת את הסיפור הפרטיו ואת משמעותו הכוללת, המיידית והאוניברסלית. בעשותו זאת הוא יוצר. עברו תכלית הקיום היא היצירה. כל אדם יוצר משהו בחייו. יסלח לי מי שעלול לראות בכך יוהרה. אני מבקש להבין את מהותו של תחום האירוע האומנטי, שהוא המשל לחיים.

"בכל פעם אני נדהם שוב להיווכח כיצד היצירה הולכת ומתרבה ללא מנוח. כאילו זוהי גזירת גורל, או נכון יותר, פועל יוצא לתכונתו המרכזית של האדם. בכל רגע היסטורי נולדת דת חדשה, תיאוריה מדעית, הצגה, סרט, מנגינה חדשה.

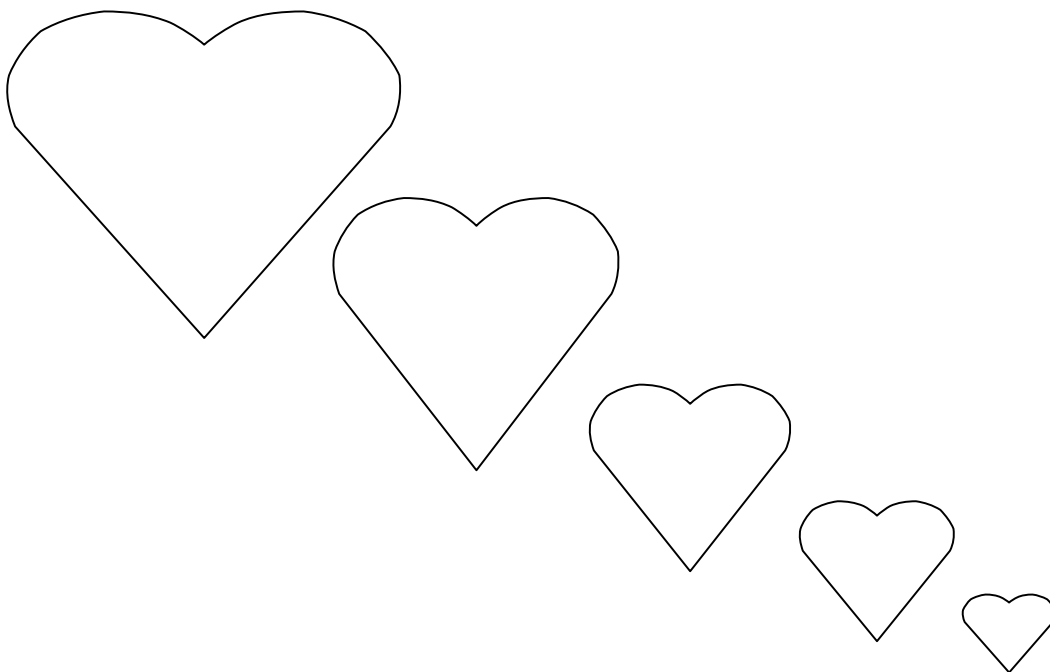
"כל יצירה שואפת להיות מערכת מושלמת וצודקת מטעם עצמה. המבחן המכריע איננו ביכולת ליצירת מערכות אלו – אף שרבים רואים בכך, בצדק, קושי גדול מנשוא. המבחן המכריע הוא באפשרות ליצירת קשר בין מערכות קיימות שונות.

"אני מאמין שתכלית האדם היא היצירה ותכלית היצירה היא בניית הקשר שבין אדם לזולתו, להטבת מצבו של האדם והעולם. הטקסט הנוצר איננו תכלית דבר. הוא כלי. אם נפתח את עצמנו, באמצעות הטקסט האומנותי, הדתי או המדעי, נוכל לחוות את הקשר הטוב והמיטיב – בתחום אירוע, שהוא, כאמור, המשל לחיים, כמו גם במציאות שהיא הנמשל. מערכת היחסים שבין הטקסט הנתון, שהוא נתח של היסטוריה, לבין החוויה האישית המיידית והאותנטית, היא אחת מהתופעות המסתוריות והמרתקות באדם, והיא אחד מהנושאים המרכזיים אשר לשמם נכתב ספר זה."

...
"הספר נכתב בתקופה שבה מילים רבות מתרוקנות מתוכן, מוערכות שלא על פי הוראתן המקורית, אלא על פי יכולתן לסחור בחומר יותר מאשר להפרות את הרוח, וכך הן זונות בתכנים מושאלים, חוזרות ונושאות עימן תשובות עתיקות וסגורות או סימני שאלה פתוחים אל הריק. זה הזמן שבו התמונה שוב איננה אומרת יותר מאלף מילים, והיא מקפצת כאחוזת תזזית, מגלה צורה, מעלימה את התוכן והופכת לסמל. זה הזמן שבוא הצלילים המגיעים אלינו מסביב מחרישים את הצליל האנושי החנוק שבתוך האדם. לכאורה, זה זמן לא טוב לחזור אל האהבה. יש אומרים שהיא פשטנית מדי, תשושה כאלילה בלה. אבל אנחנו באים אליה, לבקש שתשוב אל החיים, שתהיה הכלי שבאמצעותו נחדש את הקשר עם עצמנו ועם העולם. היוצר, שלעולם בתוך עולמו הוא יושב ומתוך עצמו הוא יוצר, עשוי לאמר שזהו דווקא הזמן הטוב."

אז בסיכומו של עניין, בעיני זהו כל העניין לייצר את היחד, לגלות את המשותף ולשמוח. ברור לי שמי שהשתתף בתהליך היצירה הגיע לשמחה גדולה קצת כמו בלהרות ילד וללדת אותו והנה הילד טוב לעניים ומשובב נפש וחי ושמה. חשבתי שאם עוד אנשים יצטרפו למעגל היצירה מתחילתו תהיה פחות שחיקה של הנושאים, בעיקר הנטל, ויותר אנשים יביאו לביטוי את היצירה שבתוכם ויגדילו את הביחד שלנו כאן במי עמי.

**בתודה
ובאהבה
חג אביב שמח
עמנואל**

דעה אישית |

בזמן האחרון אנחנו מדברים בבית הרבה על מושגים "אקולוגיים", וגם חברים קרובים שלנו נהיו בטרנד המתרחב של התחברות לסביבה דרך חיים אקולוגיים ובזכות העניין רציתי לשתף את מי שלא מבין על מה אני מדבר במספר מושגי יסוד:

חיים אקולוגיים:

בגדול – לחיות עם הסביבה בצורה שלא מזיקה ולא מנצלת יותר משאבים ממה שהאדם צורך. לקחת לפי הצורך מהמלאי הגדול של העולם ולזכור שיש לזה סוף (ולהחזיר את העודפים).

בור קומפוסט:

דרך פשוטה להפחית את נפח האשפה ע"י זריקת הזבל האורגני לבור קומפוסט בפינת החצר. למעשה לא מדובר בבור ממש אלא בפיסת אדמה (מטר X מטר בערך) שעליה שמים ארגז עץ בצל. הבור צריך לנשום אוויר. מידי פעם ניתן להשקות ולהפוך עם מעדר ולכסות בחומר יבש (עשבים וכד'). יתרון – חוסך להוריד את הפח כל יום ועם הזבל ניתן לאחר חצי שנה בערך לדשן את הגינה. חיסרון – מייצר קצת עבודה ולוקח עוד מקום של פח...

גינה אורגנית:

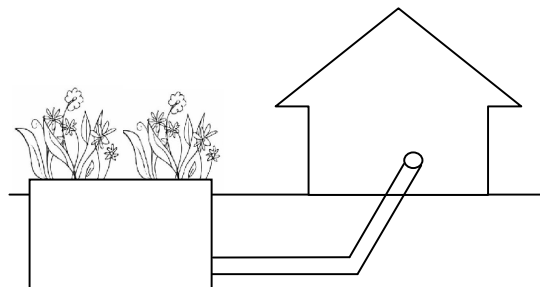
המטרה בסוף היא לא להתחרות בירקן. תמיד הוא יתן מחיר יותר טוב לק"ג עגבניות. הקטע הוא יותר התחושה שאתה אוכל משהו שלא רוסס שיש לו "טעם של פעם". הדרך הכי פשוטה – להכין בקצה שטח הגינה פינה מדושנת ולזרוע בה כל ירק טעים שעבר בבית – עגבניית שרי, מלפפון, מלון, אבטיח וכד'. את הירקות אפשר לדשן מבור הקומפוסט פעם בשנה. יתרון – הטעם גן עדן. חיסרון – עבודה שיותר מזכירה את מה שהיה כשגורשנו משם.

מיחזור מים:

המחשבה של בזבז מים במדינה כמו שלנו מזעיקה את הנשמה האקולוגית שלנו. הרעיון – הטמנת מיכל בינוני (קוב, קוב וחצי). חיבור הביוב של האמבטיה והכיור במקלחת לחלק התחתון של המיכל בצורה אטומה. מסננים את המים דרך אבנים גדולות-בינוניות וחצץ וחול וצמחי מים ומשתמשים במים המסוננים להשקיה של הגינה, העצים ולחיבור לשימוש חוזר לניאגרה (אפשרי עם משאבת מים). יתרון – המצפון יותר שקט בלילה. חיסרון – התעסקות...

לסיכום, אני רואה את עיקר ההנאה בהתעסקות ובעניין שכל הסיפור יוצר אצל אוריה ומאמין באמת שאפשר להתרגל לצורך פחות שקיות בסופר ולקבור את שאריות האוכל בצורה הולמת בחצר. אם הילדים שלנו יבינו את החשיבות היום, מחר הם ילמדו אותנו איך להפיק חשמל בלי לזהם את האוויר. ולמי שזה יצר אצלו עניין, האינטרנט שופע אתרים מעניינים בנושא.

תודה
אלעד שושן

מתכון לשבועות |

האמת, זה לא ממש מתכון שלי, אבל זה מתכון שזכה במקום הראשון בתחרות העוגות המפורסמת של שבועות במושב באר טוביה (משם אני באה) וזו סיבה מספיק טובה לציין אותו בשבועות. אז תודה למרגלית בן יצחק (יבורכו ידיה) והנה המתכון:

עוגת ריבת חלב

החומרים:

6 חלבונים

1 כוס סוכר

100 גרם קוקוס

100 גרם אגוזים קצוצים

למילוי: צנצנת ריבת חלב

לציפוי: שמנת מתוקה + 2 כפיות סוכר

אופן ההכנה:

להקציף את החלבונים, להוסיף סוכר בהדרגה. לעצור את ההקצפה ולהוסיף בתנועת קיפול את הקוקוס והאגוזים. לאפות בתבנית משומת כחצי שעה בחום בינוני נמוך. (בשלב זה ניתן להקפיא את העוגה ולמלא ולצפות בעת הצורך).

לצפות בריבת חלב ומעל שמנת מתוקה מוקצפת עם 2 כפיות סוכר. אפשר להשאיר ריבת חלב לקישוט מלמעלה.

ולא נשאר אלא ללקק את האצבעות....

חג שמח

חנה

הבהרה 1 |

בגיליון האחרון של הפרונקל גדעון אלדר פתח לפנינו את הלול של מי עמי במדור ראיון הגיליון, אולם נפלה טעות במדור וגדעון צוטט כאומר שטרבוש זה הודו, בעוד שידוע לכל שחבש זה הודו. המערכת מתנצלת על הטעות של המראיין ולשם הבהרה:

חבש:

טרבוש:

הבהרה 2 |

מדור ראיון הגיליון יצא לחופשה בלתי מוגבלת בזמן. מי שיש לו רעיון לראיון או מעוניין בעתיד להשתתף כמראיין מוזמן לפנות למערכת (לזיו). תודה.

לכל אוהבי החיות באשר הם | כתבה

אם המשכתם לקרוא כנראה שאתם חולקים או שחלקתם בעבר את חייכם במחיצתו של בעל חיים אהוב, ושאכפת לכם. ולמי שעוד לא זכה - הנה עוד סיבה להמשיך ולקרוא את הכתבה.

החלטתי שראוי להקדיש לפחות כתבה אחת לטובת החברים ה"שעירים" שלנו, שמלווים אותנו בנאמנות, שממתינים לנו בציפייה, מקבלים אותנו באהבה, וממלאים את חיינו בצחוק והנאה.

יש המעדיפים את היללן הגרגרן יש המעדיפים את הנבחן הנאמן ובמקרה שלי בחרתי ליהנות משניהם. (הוגו ואלטמן לבית משפחת מוסקל ג'וניור...)

שמחתי לגלות סביבי הרבה משפחות חמות שבחרו לגדל ולטפח באהבה חיות מחמד שונות ומשונות. (לאחרונה נודע לי אפילו על צמד חמוסים חמודים שמתגוררים אצל משפחת רביב ☺)

ישנם אנשים רבים שעושים מעל ומעבר על מנת לעזור לבעלי חיים מתוך רצון טוב ואהבת אמת.

אשה וחברה מיוחדת שכזאת היא **מרגלית קלוס**, שנרתמה לכל קריאה בכל שעה והגישה עזרה חום ואהבה לעשרות בעלי חיים שהגיעו פצועים ואבודים למפתן ביתה. רבים מבעלי החיים שאנו מגדלים הנם דוגמא חייה לכך, ואנו מודים לה על כך. נוספו "דיירים חדשים" למשפחה הכוללים גם תינוקת חמודה (מזל טוב לענבר ואליקו!) ולצערה אין היא יכולה להגיש את אותה עזרה כבעבר.

אז בחרתי לנצל את ההזדמנות ולרענן את הידע של כולנו באשר לאלטרנטיבות האחרות על כל מקרה שלא יבוא.....ולכשיבוא- כדאי שנהיה מעודכנים:

בארץ קיימות עמותות רבות אשר מטרתם לחלץ ולסייע לבעלי חיים במצוקה בטווח המיידי (חסרי בית, פצועים ונתונים למעשי התעללות) ולמנוע את ההתרבות והסבל ע"י עיקורים בטווח הרחוק. עמותות אלה גם מוצאות בתים מאמצים לעשרות אלפי כלבים וחתולים, מספקות סיוע וטיפול ווטרינרי לבעלי חיים שונים ביניהם גם לסוסים, חמורים, תנינים, דולפינים, גמלים וכו'. כמו כן פועלות העמותות במישור המשפטי דרך הרחבת חוק צער בעלי-חיים החדש ואכיפתו ונלחמות נגד התעללות והפקת רווח על חשבון חייהם של בעלי החיים.

אלפי כלבים וחתולים נולדים מידי שנה, ואין להם דורש. רבים מהם מושלכים לרחוב, נדרסים, מושמדים או מתים ממחלות ומרעב. רבים רוצים לעזור להם אך לא יודעים כיצד.

אחת הדרכים היעילות ביותר לעזרה הינה עיקור/סירוס.

אנשים רבים וביניהם אוהבי בעלי חיים נרתעים מהמושגים "עיקור" ו"סירוס". הדבר מתקשר לדעתם לאכזריות, להתערבות בתהליך טבעי, למניעת רגש האמהות, למניעת הנאה של בעל החיים מהזדווגות, לשינוי אופיו ועוד. חשוב שתדעו

כי יצר האמהות אצל כלבים וחתולים אינו נמצא בתודעה כמו אצל בני אדם, אלא הוא רגש אינסטינקטיבי שמופיע רק לאחר ההמלטה, כך שכלבים וחתולים לא יחושו תחושת אובדן או צער כתוצאה מהעיקור.

חשיבות העיקור/הסירוס:

בתקופת הייחום של הנקבות, זכרים מגיעים לאזור, מטרידים וגורמים למריבות בין השכנים. יש כאלה שיזרקו את הנקבה לרחוב, אחרים יתנו לה להזדווג ואחר כך ישליכו את הגורים לרחוב או ימסרו אותם לכל המעוניין, כך שפעמים רבות גם כאלה שלכאורה מצאו בית יגיעו לרחוב.... ☹

גורים שנזרקים או נולדים ברחוב מגדילים את מעגל השוטטות והסבל.

עיקור נקבות הוא ניתוח לא מסובך שבעקבותיו הנקבה לא מתייחמת. ניתן לבצע את העיקור מגיל 6 חודשים ואף בתקופת ההריון. עיקור זכרים הוא ניתוח קל יותר, שבמהלכו מסירים את האשכים.

ההתאוששות מהניתוח מהירה ובדרך כלל ללא תופעות לוואי. וכך זכרים מסורסים לא ינהלו ביניהם קרבות קשים, לא יפצעו אחד את השני ולא יטרידו את הסביבה ביללות ובנביחות רמות בשעות הלילה

אם אתם אוהבים את בעל החיים שברשותכם ורוצים להעניק לו חיים טובים - עיקור הינו פתרון חד פעמי, הומני ונוח, הן לבעל החיים והן לבעליו, אשר מונע סבל ומצמצם את אוכלוסיית בעלי החיים המשוטטים.

לקרא סיום, הגענו לדובדבן שבקצפת, לכל מי שטרם זכה לגדל חיית מחמד ולכל מי שיכול ורוצה עוד היום להעניק חום ואהבה:

זה הזמן לאמץ חיית מחמד !

הוכח כי בעלי חיים תורמים לבני האדם מבחינה פיזית, בריאותית, רגשית וחברתית.

מחקרים מוכיחים את התועלת שבקשר של ילדים עם חיות מחמד:

- ילדים לומדים מהם הצרכים של חיית המחמד ומפתחים רגישות לצרכים של זולתם. ילדים שמטפלים בבעלי חיים, לומדים ומפתחים מיומנויות טיפול באחר ובשונה.
- תוך כדי טיפול מפתחים הילדים תחושת אחריות ותחושת גאווה. קשר לחיית המחמד מהווה גורם לחיזוק הביטחון העצמי.
- ילדים משחקים, מלטפים, מחבקים ומשוחחים עם חיית המחמד. קשר זה מפתח את יכולתם לתקשורת פיזית ומנטלית עם העולם הסובב אותם.
- ילדים לומדים לתת מעצמם וליהנות מקבלת אהבה מחיית המחמד שלהם (יכולת קבלה ונתינה).
- הילדים זוכים לתשומת לב מוחלטת מצד חיית המחמד שלהם, הם זוכים לחיבה, אהבה וחברות ללא תנאי.
- ילדים שמטפחים חיית מחמד, יהיו יותר פתוחים וחברותיים ובדרך כלל ינהלו עם זולתם יחסים הדדיים הוגנים. ילדים לומדים להבין מסרים שאינם מילוליים, ובכך מפתחים רגישות יתר והבנה כלפי זולתם.

גם המבוגרים נהנים ונתרמים מהקרבה לבעלי חיים:

מחקרים הוכיחו, שקרבת בני אדם לבעלי החיים וטיפול בהם תורמת להורדת לחץ דם ולרגיעה נפשית. אצל קשישים, בעלי חיים מונעים תחושת בדידות ומשמשים כחבר קרוב וחשוב. הם מעודדים את הקשיש לפעילות גופנית, וממלאים את הצורך שלו להרגיש חשוב ונחוץ.

טיפול בבעלי חיים גורם להנאה ולסיפוק ללא לחצים ולבטים, המלווים בקשר שיש בין בני אדם. אצל מבוגרים, כמו אצל ילדים, בעלי חיים מעניקים אהבה, קרבה וחברות ללא תנאי.

אז למה אתם מחכים? ...

ניתן לפנות בכל עת לאחת העמותות הפועלות כיום בארץ, להתרשם מפעילותם הענפה לתרום ולהתנדב באמצעות אתרי האינטרנט הבאים:

- עמותת תנו לחיות לחיות www.letlive.org.il בטלפון: 03-6241776
- אגודת צער בעלי חיים חיפה www.haifa-sPCA.org.il בטלפון: 04-8729696
- האגודה למען החתול בישראל www.cats.org.il בטלפון: 03-6242392
- עמותת S.O.S. חיות www.sospets.co.il בטלפון: 03-7441010
- אנונימוס- עמותה לזכויות בעלי חיים www.anonymous.org.il.

שיהיה לכולכם חג שמח!!!
מורן ועמית

לאחר ש"הברזנו" בפרונקל הקודם, אנו חוזרות, ובגדול....

IN	OUT
החמסינים, הנמלים ושאר מרעין בישין	כנראה שהחורף...
מדרכות	חיר והכבישים
גן אדום	גן לבן
<u>בית</u> ליד מרגלית	<u>דשא</u> ליד מרגלית
חולצות מי עמי בשלל גוונים	חולצות יום העצמאות
ארועי המונדיאל (בבריקה עם ההיפופוטם) הקוד לצפייה חינם במשחקים שמור במערכת	חגיגות ה -פיינל פור במועדון
עוף בגחלים – יישר כוח לצוות החג היצירתי והמשקיען – ענת ואלעד, זיו ורית	נקניקיות במדורת ל"ג בעומר
חפשו את המטמון (ואת זיו.... תודות על ההשקעה)	חץ וקשת
יום השואה (תודות ליסמין ולמיכל)	יום הזכרון – כל הכבוד לאביה ולגל (ולמיכלי, כמובן)
פיקניק יום העצמאות (תודות למיכל ונורית, לאבי רימונד, ניסו ודליה, ולכל אילו שנתנו ידם להצלחת האירועים)	פיקניק יום העצמאות
סוסים	כלבים
הודעות SMS	שלטים על השער
כדורגל במגרש וב....	כדורגל על דלתות המועדון
בת מצווה בבריקה	אלבומי בר מצווה
שבועות בגד"ש – צפו להפתעות...	תהלכות שבועות
הדור הצעיר (שורו, הביטו ותהנו מהיזמות וההשקעה)	דור הביניים
..... מתוכנן ביומן (להסברים פנו למוסקל, ריימונד, דהן, עוז וקשישות מענית) מזדמן וספונטי
אתר הקרוונים	כלום
ועדת חינוך גיל רך	ועדת חינוך נוער

שלכם בחדווה,
יובל ומור (OUT)

בילי הבולדוג ישב על המדרכה ליד פודל בשם מאיר והתגרד. בילי הכיר את מאיר כבר כמעט חודשיים, שזה ממש כמו שנה מבחינת זמן חיים של כלב. לכן הוא לא התבייש להתגרד טוב טוב, לא רק עם הרגל האחורית מעל האוזן, אלא גם עם השיניים בשערות של הישבן. למאיר זה הפריע, אבל הוא לא נבח כי הוא היה ביישן והעדיף להסתכל לרגע לכיוון השני. כשבילי סיים הוא נאנח והכריז: "הייתי רוצה להיות ליצן."

מאיר הסתכל לרגע על בילי כאילו הוא כלב שאיבד את דעתו. "מה קרה בילי? סירקו לך את השערות בכיוון ההפוך?"

בילי עשה לא עם הראש. הייתה לו שרשרת רצועות כסופה מבריקה והיא צלצלה מצד לצד. "ת'אמת, אני חשבת על זה כבר הרבה זמן ולא היה לי אומץ להגיד."

מאיר היה בשוק. בילי היה הכלב הכי אמיץ שהוא הכיר. בילי לא פחד מאף מכונית, אפילו לא ממשאיות, אפילו לא בחושך. "חשבת שאתה אוהב להיות כלב שמירה..."

"מה הקשר?" בילי חשף שיניים ומאיר פחד שהוא ינבח. בילי באמת אהב להיות כלב שמירה. הוא היה טוב בזה. נבח על כל שכן שעבר בשכונה. גם אם הוא רק הלך לזרוק שקית זבל. פעם הגיע השכן ממול, נעמד קרוב מדי והסתכל לבילי בעיניים כאילו ניסה להגיד לבילי: נראה אותך כלב, ובילי תפס לו את הרגל כל כך חזק שהוא צעק הצילו בקול. באותו היום לא היה כלב גאה יותר מבילי בכל האזור, קישקש בזנב כאילו אין מחר.

"אז למה, בילי. למה שתפסיק לעשות מה שאתה טוב בו? ממממ?" מאיר עשה סיבוב סביב עצמו כדי שבילי יראה שהוא באמת לא מבין.

"אני אראה לך, מאיר. בוא. בוא אחרי..."

הם רצו על המדרכה, דרך הכביש, בין העצים, עד למקום שבו עצי האורן היו צפופים. שם בילי מצא שלושה אצטרובלים. הוא אסף אותם לערימה ואז תפס אחד אחד והשליך. שב ואסף אותם לערימה ושוב השליך. "רואה..."

מאיר ראה. זה היה מצחיק איך שבילי התאמץ וניסה. גם היה לו ריר והוא לא שם לב שמטפטף. מאיר צחק. עד שבילי עצר והסתכל עליו כמו על השכן ממול אז מאיר הוריד את הראש לאדמה.

"חנפן." אמר בילי מרוגז. "אני באמת רוצה להיות ליצן. לא במקום. אני רוצה להיות גם כלב שמירה וגם ליצן. בקרקס. לא כלב קרקס אלא ליצן. עם מופע. שמצחיק את הילדים ומוחאים לו כפיים."

"אני יכול למחוא לך כפיים, בילי," אמר מאיר והדגים איך בשכיבה על הגב הוא מצליח למחוא כפיים ממש כמו בני האדם.

"אתה לא מבין..." בילי התחיל לרוץ משם ומאיר רדף אחריו כמו שאף כלב פודל לא רדף אחרי בולדוג לעולם. בסוף מאיר מצא את בילי מתחבא מאחורי פח אשפה. העיניים שלו הבריקו.

"אתה באמת רוצה להיות ליצן. אני מאמין לך. אני פשוט לא מבין למה. זה גורם לי לרצות לנשוך לעצמי את הזנב."

בלי שתק הרבה זמן והסתכל לעבר השמיים והעננים. "אתה תצחק."

"מבטיח שלא." אמר מאיר ועשה כן עם הראש ואחר כך לא עם הראש כי לא היה בטוח מה בילי יבין.

"אני רוצה לגרום לאנשים לשמוח. לשעשע אותם, אפילו אם רק לשנייה אחת קטנה."

מאיר שמח שיש לו חבר כמו בילי שיכול להגן עליו מכל הכלבים שבשכונה. הוא חשב, אם בילי כל כך רוצה להיות ליצן, אז בעצם למה לא? גם מאיר בעצם רצה יותר בחיים מלהיות כלב פודל שנותן ללטרף. בסוד הוא רצה להיות זמר אופרה, אבל רק כשיהיה גדול.

"בילי, אני מאמין שתצליח. זה לא יהיה קל אבל אני אעזור לך אם תרצה ויום אחד בטוח שתהיה ליצן..."

בילי הסתכל על מאיר עם הלשון בחוץ וחיך.

רגעי אושר / ציפי צבר

"כייף"

את משיבה

לשאלת ה - איך.

שולפת מתיק עבודות סגול

צמד רישומים

ותבליט בהתהוות.

החיוך שלך

המבט שלו

לא מותירים

מקום לספק.

11/2005

